

ZAGARRA

Interview met: Jose Sagarra ~~Esquerria~~ Casado.

leeftijd: 59 jaar

Datum interview: 21 mei 1985

Dit interview heb ik in de eerste plaats afgenomen om van alle tegenwerking in het dorp af te zijn. Hoewel de machtsposities in het dorp formeel democratisch bepaald zijn, heeft deze Zagarra nog heel wat in de melk te brokkelen en zijn heel war mensen van hem afhankelijk: dankbaarheid verschuldigd omdat hij hen in tijden van nood uit de problemen geholpen heeft, of omdat hij geld voorgeschoten heeft, of omdat mensen voor een schappelijk prijsje in een van zijn huizen wonen.

Meer over de handel en wan de van Zagarra zal ik uitweken wanneer ik ook mijn brieven herlezen heb.

Dit interview vond plaats in zijn kantoor boven de diskotheek. Hij begon zeer formeel tegen de mikrofoon te praten, trok zijn stropdas recht en knoopte de eerste knoop van zijn jasje dicht. Zijn trillende vingers verdwenen pas toen hij twee rum-cola's achter zijn das had. 5 uur 's middags.

Ik ben Jose Sagarra ~~Esquerria~~ Casado, geboren in Albalate op 24 november en ik stam uit het huis van de Junqueras en de Monos (mote). Van vaders zijde van een emigrantenfamilie die naar Amerika en de Filippijnen vertrokken zijn.

Ik ben tot mijn 14e jaar op school geweest en heb nog les van prive-leraren gehad. Daarna ging ik de handel in werkte ik in onze bar en daarna in een bedrijf waar vlas werd verwerkt. Daarna het leger in, dat was in 1943. Voor mij betekende de dienstdienst, doordat ik op veel verschillende plaatsen was, een mogelijkheid om nieuwe ervaringen op te doen.

Daarna ben ik gedurende drie jaar een bestuurslid geweest van een rijstfabriek in Alcolea.

Door deze bestuurservaring kreeg ik een hoge overheidsbetrekking aangeboden. Daarna ben ik weer teruggegaan naar de rijstfabriek, maar de rijstvelden waren te zout geworden, waardoor ik naar een andere betrekking moest gaan uitkijken.

Over de oorlog: de arme donders die opgesloten zijn en in Barbastro gefusilleerd werden.

De nationalen kwamen en vermoordden er ook een paar en die liggen nu in het campo de las Vinjas., nog steeds niet op het kerkhof.

Toen werd ik burgemeester (de hoge overheidsbetrekking): ik probeerde de familieleden over te halen de lichamen op het kerkhof te begraven. Ik ben zeven en een half jaar burgemeester geweest; eerst was er een burgemeester van de nationalen, die door het leger geïnstalleerd was en meer diende om de orde te handhaven.

De oorlog: zowel tijdens als erna vonden moorden plaats: de familie van de gefusilleerden van de campo de las Vinjas wil nog steeds niets van de moorden weten Ze ontkennen dat de overledenen enig deel uitgemaakt hebben van moordpartijen. Dat ze de lichamen niet op het kerkhof willen laten begraven is ingegeven door angst. Daarna waren er nog twee burgemeesters voordat ik het ambt aanvaardde. De laatste zorgde voor de eerste politieke veranderingen.

Ik kan me nog herinneren dat de revolutie in Asturie uitbrak en ik weet ook nog dat de rechtsen, de Partido Agrario, in het Centro Obrero werden opgesloten. Ik kan me de schoten van de Guardia de Asalto nog herinneren toen ze deze mensen kwamen bevrijden.

Ons huis werd tijdens de oorlog ontruimd. Mijn vader was een

onafhankelijke en in 1936 niet de straat opgegaan, maar hij werd wel achternageaeten, door links. Maar dat kwam omdat de bevolking geen kultuur bezat. In deze zone waren mensen vooral beïnvloed door het anarchisme van Ascaso.

Het dorp werd toen bestuurd door de regering in Caspe, een soort van anarchistiese regering die tegen orde was en zo.

Ik deed toen wel mee aan een aantal toneelstukken(namen). Ik kan me ook nog herinneren dat mijn latere schoonvader in de toren op de uitkijk stond om te waarschuwen voor bombardementen; hij was tegen Franco. Veel mensen vluchtten weg toen de nationalen kwamen, wij niet, maar wij namen ons huis weer in bezit. Er vielen duitse bommen, weinig mensen werden erdoor gedood, want vele ontploften niet. Toen de nationalen kwamen, zij werden verwacht uit Alcolea te komen over de brug door de republikeinen opgeblazen., en ook de stuw. Alles kwam daardoor onder water te staan. De ponteneros uit Barcelona moesten eraan te pas komen.

De gronden bleven onbewerkt omdat velen naar Frankrijk gevlucht waren, omdat veel mannen op de vlucht waren en alleen jongeren enoudjes over waren.

Het Condorlegioen was hie ook en de Italianen. De slag om de Ebro is gevoerd met de hulp van veel Moren en die zijn hier ook geweest. Fleta is ook nog terug geweest als kapitein van de Falange. Ik ben na de oorlog de 5e burgemeester geweest.

Ik ben grote fan van Jose Antonio, van de pure Falangisten..De zoon van de diktator . Maar ook deze diktator zelf heeft grote dingen bereikt. Links noch rechts heeft kritiek op hem. Zelfs Felix Carrasquer had bewondering voor hem(wijdt hierover uit): iedereen wilde revolutie..De ontwikkeling zal naar een sociale revolutie moeten gaan binnen een nationaal-sindikalisiese beweging.

De veranderingen die ik ondermeer tot stand gebracht heb tijdens mijn periode van burgemeesterschap zijn vooral op de industrie gericht geweest. Ik heb ook een landbouwkooperatie opgericht. Twee traktoren aangeschaft, heel goedkoop , en kredieten verleend. Het team (de gemeenteraad) heeft huizen in de Calle Nueva laten bouwen voor de armeren, die een heel lage huur betalen.(deze huizen staat wel op de gronde van de bezitters van de gronden van de Solferino, die nu in Frankrijk wonen). De huizen moeten in dertig jaar afbetaald worden, huurkoop dus. Had problemen met de caciques, want die hadden andere belanden. Mijnbroer die nu dood is is ook nog burgemeester geweest tot drie jaar voor de dood van Franco.

We hebben er ook nog voorgezorgd dat het elektris licht omgeschakeld werd op 220 volt, hebben de automaties telefoon in het dorp aangelegd, het voetbalveld en de diskotheek. We hebben de kultuur van Albalate proberen te stimuleren (Ilest een krantenartikel voor waarvan ik een kopie heb). Voordat ik burgemeester werd heb ik het paleis verkocht, daarna de almacén

Hoewl de kooperatie werd opgeheven, blijf ik ervoor strijden. Ook de huizen zijn in kooperatief verband gebouwd en verkocht, 62 huizen in totaal. De Calle Nueva van heet niet voor niets de Avenida de Jose Antonio Primo de Rivera. Ik heb ook een kiosk gegeven aan een arme man die door een ongeluk niet meer aan de salg kon komen en het standbeeld van Fleta opgericht.

Een bewijs dat ik het goed gedaan heb kreeg ik toen bij de verkiezingen een meerderheid van de dorpingen op mijn broer stemde, ook een aanhanger van de CDS, de vroegere UCD.

Praat over zijn ideale opvoedingssysteem, over het stimuleren van het toerisme in Albalate, wil wel een camping beginnen, over de verdeling van de gronden: er zou eenherverdeling moeten plaatsvinden en een konsentrasie, zoals bijv. met de terreinen van de Duke de Solferino

gebeurd is. Albalate heeft voldoende grond om van te leven, zeker wanneer er kleine industrieën bijkomen. Dit alles moet natuurlijk in kooperatief verband gaan functioneren, met competente leiders aan het hoofd.

Zeer globaal uitgewerkt interview.